

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	
Pe un an	18 Lei
Pe jumătate de an	9 "
Pe un pătr. de an	4 1/2 "
Un număr	35 bani

Manuscrisurile, cărțile, revistele, publicațiile periodice sau ziarele cari au schimbul cu „FOAIA DIECEZANĂ”, se trimit pe adresa: V. LOICHIȚA, redactor în Caransebeș, iar banii de primumărajiune și inserțiuni: administrațiunii „Tipografia și Librăria diecezană” în Caransebeș (Județul Caraș-Severin), Telefon Nr. 30. Manuscrisurile nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 10 Lei, până la 200 de cuvinte 15 Lei, de aci în sus 20 Lei

Partea oficială.

Nr. 2938 Sc. ex 1920.

Notă oficială.

Oficiile protopresbiterale și parohiale primesc prin aceasta însărcinarea a aduce la cunoștința învățătorilor noștri născuți în anii 1897, 1898 și 1899, că în temeiul ordinului cercului de Recrutare din Cluj ddo 12 Octombrie a. c. Nr. 2588 dintre dânsii numai aceia sunt chemați pentru încorporare, cari nu au făcut școale de ofițeri de rezervă în armata austro-ungară.

Ceice au făcut școala și dovedesc aceasta cu acte, nu vor fi chemați la încorporare.

Caransebeș, la 19 Octombrie 1920.

Episcopul diecezan

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Sfaturi pentru tineret.

(Continuare)

Primejdii cele mai mari ce-i amenință pe tineri.

1. Sumeția.

Eu știu bine că toate sufletele se află în groaznică primejdie. Tineri și bătrâni, toți trebuie să alerge la ținta pusă ori la „semnul” pus înaintea fiecăruia, anume „la răsplătirea chemării celei de sus a lui Dumnezeu” (Filip. 3, 14); toți trebuie să se lupte, să-și supuie inima, să-și domolisască trupul, să se împotrivasca diavolului, să învingă lumea. Și cu tot dreptul putem întreba: cine are tăria să poată trece teafăr prin toate primejdiile acestea? Dar, pe lângă aceste primejdii, omul de orice vârstă și stare își mai

are ispitele sale deosebite, pe cari e bine să le cunoaștem cu deamăruntul, ca să știm de mai înainte cu ce arme trebuie să ne pregătim împotriva lor. Cu adevărat mare folos voiu aduce eu sufletelor voastre, dacă voju izbuti să vă înduplec a vă păzi de primejdiile ce vreau să le înșir aici.

Păcatul cel mai vechiu din lume este sumeția. El a început a fi încă înainte de facerea lumii văzute. Satana și îngerii lui au căzut din fericirea, în care îi pusese Dumnezeu, prin sumeție. Ei nu s'au mulțămît cu starea lor delă început, ci s'au sumețit și s'au răsculat împotriva lui Dumnezeu, de aceea pedeapsa li-a fost și li este iadul.

Sumeția i-a scos pe Adam și pe Eva din raiu. Ei n'au fost îndestulați cu starea ce Dumnezeu li-a dat-o acolo, ci au cercat să se înalțe și -- au căzut. Așa, prin sumeție, au intrat în lume păcatul, moartea și toate durerile, nevoile și chinurile. Sumeția stăpânește inimile tuturor oamenilor. Noi toți o aducem în lume împreună cu nașterea. Sumeția ni șoptește că noi suntem buni așa cum suntem. Ea ni astupă urechile să nu auzim nici un glas ce i-se împotrivesc. Sumeția îi îndeamnă pe cei mai mulți să fugă de Evanghelia lui Hristos și să meargă numai pe căile voiei lor. Nu-i inimă omenească care ar fi neîncătușată de sumeție, dar, în chipul cel mai nenorocit, sunt încurcate în păinjiniișul acestui păcat de moarte mai ales inimile tinerilor.

E lucru cu totul firesc să-i vezi pe tineri posomorându-se, îngâmându-se și îndărătnicindu-se chiar atunci, când li-se dă sfatul cel mai bun. Ba, când e vorba de faptele lor, ei sunt și obraznici, crezând că nu li-se dă cinstea cuvenită. Ei nici nu se uită la persoane mai în vârstă cari cu dragă inimă li vorbesc de bine. Ei își închipuiesc că au toată știința și înțelepciunea. Lor li-se pare că știu și toaca în ceru. Ei îi țin pe cei mai bătrâni, mai ales dintre

casnicii lor, de oameni ruginiți ce nu mai au nici un rost în lume, și se aprind de toată vorba auzită dela dâșii. Ca niște măozoci tineri ei nu sufar nici un frâu, ei vreau să fie cu totul slobozi și să alege numai după cheful lor. La dâșii se adeverește vorba lui Iov: *„cu adevărați sumeți oameni, și înțelepciunea cu voi va muri”*. (12, 2).

Tânărul Rovoam, fiul lui Solomon, după ce a ajuns pe tron, s'a sumețit și n'a vrut să asculte de sfatul bătrânilor cari îi spuneau să se poarte bine cu poporul, ei a ascultat de tinerii lui prieteni. Care a fost urmarea? A fost că împărăția Jidovilor s'a desbinat în două părți cari s'au dușmanit de moarte până ce s'au stâns cu totul.

Sumeț a fost și fiul cel rătaeit din sfânta Evanghelie. El și-a luat partea din averea părintească și s'a dus în străinătate. Sumeția l-a îndemnat să părăsiască liniștea traiului din casa tatălui său, dar la urmă a trebuit să-și vadă prostia ca un copil mic care încă nu poate merge singur, și totuși se zmulge din mâna grijii a mamei sale. El s'a încumunțit abia atunci, când a trebuit să mănânce roșcove împreună cu porcii. Sunt mulți tineri cari seamănă cu fiul cel pierdut.

Iubiților tineri, eu vă rog cu toată stăruința: *păziți-vă de sumeție!* Se zice că două lucruri sunt în lume foarte greu de aflat, anume un tânăr umilit și un moșneag mulțămît. Mic mi-se pare că vorba asta e prea adevărată.

Nu te sumeți nici cu agerimea minții tale, nici cu știința ta, nici cu iscusințele tale, nici cu puterea și cu frumuseța trupului tău, mai pe scurt nu te sumeți cu nimic. Nu te sumeți cu nici un dar ce-l ai. Sau nu înțelegi că darul chiar de aceea se numește *dar*, pentru că l-ai primit dela cineva? Și ian gândește temeinic și apoi întreabă-te: ai tu ceva ce n'ai fi primit? Și dacă tot ce ai și ce ești sunt numai daruri primite, oare îți poate îngădui simțul de dreptate și de rușine să te fălești cu lucruri străine? Sumeția ta dovedește deplin că tu nu cunoști nici lumea și nu te cunoști nici pe tine însuși. Cu cât mai mult îți vor trece anii și vei tot îmbătrâni, cu cât mai multe lucruri vei vedea în viață și cu cât mai mult vei trece prin focul pășaniilor, cu atât mai mult te vei încredința că n'ai nici o pricină să te sumești. Ori cât de cuminte te-ai vedea tu în oglinda închipuirii tale, eu îți spun hotărît că ești încă neștiutor și nepățit, ești asemenea unui copilăș micuț care, vrând să se arăte mare, se urcă pe un scaunel, dar, spre nenorocirea lui, scaunelul se

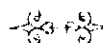
răstoarnă, micuțul cade, se lovește și începe a plânge.

Ca să nu li îngițit și tu, tânărule, a te urca pe scaunelul sumeției, a cădea de pe el, a te lovi și apoi a plânge, eu te rog cu toată stăruința și dragostea, caută, în nesfârșita comoară a înțelepciunii dumnezeiești, cea mai prețioasă piatră scumpă care singură este temelie neclintită a fericirii fiecărui om, anume virtutea umilinței creștinești. Nu înceta nici odată a căuta acest odor neprețuit, până ce el nu va fi averea ta statornică.

Nu odată se întâmplă să auzi din gura unor tineri și a unor pitici mai bătrâni, că ei pătrund cu ochii minții lor și cele mai ascunse taine. Vai de ei bieții! Trebuie să li plângi de milă, când știi că înțelepciunea dumnezeiască zice: *„de i se pare cuiva că știe ceva, încă nimic n'a cunoscut precum se cade a cunoaște”* (I Cor. 8, 2), și: *„zic tuturor celor ce sunt între voi să nu se facă înțelepți mai mult decât ei se cade a fi înțelepți, ci să se înțeleptiască a fi cu mințea întreagă, precum fiecărui a împărțit Dumnezeu măsura creștiniei”* (Rom. 12, 3) -- și: *„îmbrăcați-vă în smerenie!”* (Colos 3, 12) -- și iarăși: *„voi cei tineri plecați-vă celor bătrâni, smeriți-vă supt mâna cea tare a lui Dumnezeu, că să vă înalte pe voi”* (I Petru 5, 5, 6).

(Urmează)

Preotul C. Morarin.

Cuvântare la înmormântarea lui Ioan Lăutarul.

Lăudați pe Dumnezeu cu glas de trâmbiță, lăudați pre El în psaltire și în alăută.

Jalnicii mei Ascultători!

În viața mea de om și preot am fost martorul multor scene duiosase și amare. Am văzut atâtea despărțiri ultime cari sfășiau sufletul priților. Aici am privit cu lacrimi în ochi cum se desparte mama de copilășul ei, de îngerul ei fraged și dulce pe care-l îmbrățișă cu foc în tot minutul, colo a trebuit să plâng împreună cu soțul care își adora soția și mergea cu ea la groapă, nebun și sfârșit de durere, dincolo mă înneca suspinul văzând cum îmbrățișeaza sora pe fratele încremenit pe vecie în cuprinsul celor câteva scânduri. Oh, ce frumoasă și totuși ce amară e viața aceasta omenească! Astăzi în deosebi simt cât de puternic mi-se cutremura trupul și sufletul deopotrivă, de și nu s'a întâmplat după părerea oamenilor nici o minune mare. Nu a murit un om vestit pe care să-l

cunoască nu numai satul nostru, ci întreaga țeară; nu a picat de pe firmamentul cultural nici o stea de marimea primă, nu a murit nici măcar un om bogat care s'ar îngropă pompos. Nu. Nu, atâta e tot: la marginea satului într-o casă mică-mititică a închis ochii pe vecie Iăutarul Ioan pe care neamurile și vecinii l-au așezat într'un coveciug simplu, vâpsit numai cu negru și la căpătâiul lui plâng de o zi și o noapte nevasta și doi copilași. Iar astăzi, când a sosit ceasul neamănabil al plecării, ne-am adunat cu toții, și îndeosebi voi cununa frumoasă de tineri și fete, să-l petrecem pe Ioan cu lauta-i vestită la locul de unde mâna lui rece n'are să mai poată să prindă arcușul și să zică așa de frumos jocurile noastre, cum a știut numai el să le zică. Acuși, peste vre-o oră două și ultimul bulgar de pământ îl vor rostogoli peste Ioan groparii, și asta va fi ultimul acord trist din viața Iăutarului nostru. Ma doare cumplit inima când vă văd ca astăzi toți plângeți în jurul lui, pentruca altădată toți erați veseli și toți râdeți când Ioan își ducea lauta domol la umăr și își începea cântecul de joc. Astăzi Ioan merge la groapa, altădată în Duminică și sărbători el era cel dintâiu cu soții lui la locul hării, și vă așteptă cu nerăbdare, pentrucă îi ardea sufletul de dorul zicalii.

Și o, Doamne, ce lume era atunci? De câteori nu v'am petrecut cu veștii ore întregi pe voi și Iăutarul vostru. Uite cum eră! Când sosiați la joc erați greoi, erați plini de gânduri, pentruca într-o săptămână mult necaz și multă grijă se poate aduna în inimile tinere și, când începea Ioan cu lauta, la început lin și domol, și apoi tot mai pătimăș și mai aprins, uitați toate; tot răul, toată durerea pierd din sufletele voastre ca de leacurile unui doftor minunat venit de peste mări și țări; erați numai tineri cu sufletul scaldat în iubire și veselie. Îmi păreați, și așa trebuia să fie, — mai cinstiți, mai nobili după fiecare zicală a lui Ioan, care nu zicea de dragul câștigului ci de dragostea ce o avea pentru muzica frumoasă. De ați fost mândriși unul pe altul v'ați iertat — pentru frumuseța muziceii, de ați voit să vă faceți rău unul altuia v'ați uitat pentruca, sufletul vostru îl cuprindea întreg lauta lui Ioan.

Și, acum, când se desparte de voi pentru vecie Ioan, și nu aveți să-l mai vedeți în Duminică și sărbători, așteptându-va cu lauta subțoară, plângeți din toată inima pentrucă Ioan duce cu el ceva în groapă și din sufletul vostru.

Vă rog, să-i sădiți pe mormânt trandafiri roșii, semnul iubirii, pe cari să-i udați și să-i pliviți; să nu lăsați să piară mormântul lui Ioan

Iăutarul, care de atâteaori v'a înveselit și încălzit inimile, și să nu uitați că azi-mânc vremea va așeza și pe frunțile voastre cununi de plete albe, și atunci de câteori veți trece pe lângă mormântul Iăutarului vostru, o să vă aduceți aminte cu drag de comoara voastră cea mai scumpă care v'a fost; tinerețele și valurile de atunci o să ajungă iarăși la sufletele voastre înviorându-le cu scumpe amintiri.

Și acum, Ioane, dacă am avea noi putere și-am da iarăși macar numai pentru o singură dată lauta ta iubită în mână, să ne mai zici una de joc și una de jale cum ziceai odată, dar durere, moarte, aceasta mare pasere haina, nu ne lasă să ne amestecăm în drepturile ei; alta nu putem face decât să-ți așezăm pe piept lauta ta împodobită cu rosmarinul și tricolorul dela ultima nuntă și să rugăm din adâncul sufletului nostru pe bunul Dumnezeu, să-ți așeze sufletul în locul cel mai frumos din ceruri, în apropierea îngerilor cari pururea lauda pe Dumnezeu în glasuri de psaltire și alaută, ca să auzi și tu în veci aceea ce ți-a plăcut mai mult în lumea aceasta: muzica. Și suntem siguri că bunul Dumnezeu ne va asculta ruga, pentruca tu cu lauta ta aiei pe pământ ai zis în slujba lui Dumnezeu, mângâind și înălțând sufletele. Lauta ta nu ai înclinat-o nici când, pentru tine orice zicală a fost ca o rugăciune. Doinele și jocurile noastre cari se nășteau din lauta ta făceau sufletele mai bune și mai iertătoare.

Ce mic e bordeiul din care te scot acum Iăutarii soți și te duc la groapă, dar ce greu te despartă de el, pentrucă ce fericit erai tu în el cu nevasta și cu copiii tăi pe care îi iubeai așa cum știe să iubească numai o fire bună cum ai avut-o tu. Auzi tu, Ioane, cum îți plânge nevasta și pușorii; de acum încolo bordeiul pe care ei împreună cu tine nu l-ar fi dat pentru nici un palat regesc, acum fără tine e o temniță grea din care nu o să mai încete plânsul și suspinul celor ce te-au iubit pe tine cu atâta adâncime.

Nu mai plânge, Ioane, ci ia-ți sănătate bună, pentrucă omul e ca iarba, iară zilele lui sunt ca florile câmpului.

Dr. Stefan Cioroianu.

Bogatul zgârcit

— Istorieară rusească. —

A fost odată în lumea mare un om sărac, sărac. Locuia într'un bordei întunecos dimpreună cu mușterea sa și cinci copilași miciți ca olcuțele. Atâta eră totu:

Rădăcina socului

În vatra focului.

Nu avea nici doara o găina să-i faca un oușor pentru sărmanii copilași, nici un purcel, ba nici un câne sau o pisicuță ca să-i curețe bordeiul de șoareci.

Bietul om trăia ca vai de el lucrând din greu, dimpreună cu Susanica lui, când la unul, când la altul, ca să astupe ale guri flămânde, cari cereau mălai pân' n'a se face ziua.

Și bietul om nu avea de unde le da, ca fusese timpul săcetos și bucate nu prea aveau nici cei cu pânănt mult, dar el un biet nevoiaș fără nici o palma de pământ.

Și omul nostru își blastamă soarta, că nu poate fi și el bogat ca moșu Stanciu ori moș Nichifor dela ei ca se trăiască și el fericit și să poată ajuta și pe alții mai săraci ca el.

Și nu-i fu destula sărăcia care o avea, ci îi veni alta și mai mare, vorba cântecului:

Trece un rău ș'o supărare,
Vine alta și mai mare.

Veni colera la ei în sat și el fu cel dintâi la care se abatu afurisita de boală. Îi murira într'o săptămâna toți cinci copilașii și mai pe urmă muri și Susanica, muierea lui.

Bietul om până îi trăia femeia și copiii tot nu se simțea parcă așa sărac ca acum, când nu avea cu cine schimba o vorbă doaua, să-i treacă de urit. Pe sufletul sau se lăsase acum un întunec și un gol și îi era neagră lumea înaintea ochilor.

De multe ori nu putea dormi nopți întregi. Câte gânduri nu-i veneau atunci în minte; să plece în lumea mare să-și cercce norocul, să se arunce într'o apă să se ineece ca să scape de năcaz și de sărăcie ce se ținea de el ca scaful de oaie; cărtea în contra lui Dumnezeu că la alții le da bani cu sacul, îi încarcă de bunătăți, iar el nu are nici două parole să-și cumpere o lumânărică. Se simțea omul cel mai nefericit din lume. Dar în clipele lui de desnădejde îi venia de multe ori ca un duh cald în minte cuvintele preotului ce le auzise odată în biserică: bate-ți și se va deschide, cereți și vi se va da voauă, că tot cela ce cere ia, și celui ce bate i se va deschide. Și cuvintele acestea îl înviorau, îi dau putere, turnau nădejde în sufletul său năcajit, începu a se încrede în bunătatea lui Dumnezeu și a cere cu stăruință ca Dumnezeu să-l facă bogat, că odată cu bogăția credea el că are să vină și fericirea și mulțămirea sufletească. Și multe nopți le petrecu omul nostru în astfel de cugete și multe rugăciuni se îndreptară din gura lui către Dumnezeu făgăduind sus și tare că are să ajute pe cei lipsiți îndata ce s'ar simți și el ceva cald. „Făcerea de bine nu o voi uita Doamne, biserică o voi cerceta și voi fi pilda vie înaintea altor oameni cu fapta, cu cuvântul și cu viețuirea”, — așa făgăduia dânsul.

Și Dumnezeu îi asculta făgăduința și îi implini rugămintea.

Într'o noapte pe când gândea el tot așa la bogăție adormi și visa un vis tare frumos. Venise adică la el un om necunoscut plin de bunătate cu fața și hainele albe ca zapada, îl apuca de mâna dreaptă și îi zise: scoală și hai cu mine. Și necunoscutul îl duse într'o pădure mare, în pădurea de unde el își aducea lemne. În mijlocul pădurii era o poiană mare plină de flori frumoase și mirositoare. În mijlocul poaniei era un stejar mare rotat ce-și întindea brațele până la mari depărtări

și la umbra caruia se vedea o fântână cu stoborii de ciară și cu miros de tămâie. Mii de paseri se vedeau zburând și cântând printre crengile stejarului, iar prin florile poaniei zumzetul albinelor se auzea ca cântecul în al unor clopoșele de argint. Și omul nostru se simțea așa de bine aici și ar fi voit ca pe vecie să petreacă aci dar necunoscutul îl trase de mână până la marginea fântânii, și îi zise: Scoate o vadră de apă.

Omul nostru băgă lumânărița până în fundul fântânii și când o scoase afară văzu în vadră o pungă de aur cu tivitură de argint ce scelpea ca soarele. Necunoscutul îi zise: Vezi omule! Dumnezeu a ascultat rugăciunea ta ca să văză cum îți vei implini și tu promisiunea ta. Ridică punga, în ea sunt doi bani, unul de aur altul de argint. Când îi scoți din pungă alții doi sunt în loc, și așa poți scoate câți vrei, că în pungă totdeauna va izvorii alți bani. Dupace îți vei scoate atâția bani câți ai trebuință, să viii aici și să arunci punga iar în fântână, ca eu să o pot da la alt nevoiaș ca tine, spre a-l face fericit.

La una însă te fac bagator de seama: Din banii ce-i scoți din pungă să nu cheltui nimic înainte de a aduce punga aici în fântână, ca atunci nu-i bine de tine; toți banii tăi se vor prefăce în furnici cari te vor mânca de viu.

Zicând aceasta necunoscutul pieri într'o lumină orbitoare și omul nostru se pomeni din vis tremurând și plin de fericire. Ca să nu-și uite de visul frumos și-l reaminti din nou cu ochii deschiși și nu-i venea a crede că fusese vis și nu realitate. Abia apuca să se facă ziua.

Cu ivirea primelor raze de soare, omul nostru plecă la drum înăntat de dorul de a se îmbogăți cât mai iute. Ajunse la fântână, scoase vadră cu apă și mare îi fu bucuria când zări în vadră pungulița de aur cu tivitura de argint. Eră chiar pungulița ce o vazuse în vis. O ridică din vadră cu curiozitate și o deschise. Zări în launtru doi bănuți, unul de aur și altul de argint. Ținând punga cu mâna stângă, cu dreapta scoase banii din ea ca să se convingă dacă într'adevăr resar alții în loc ori nu. Și nu se înșela în așteptările sale, căci cum scoase bănuții din pungă alți doi fură în launtru. Se convinsese că cele vazute în vis sunt lucruri aieve, și el are să fie de acum înainte om bogat și fericit.

Puse punga bine și cazând în genunchi mulțămii lui Dumnezeu pentru mare darul sau ce l-a revărsat din belșug spre el și plecă grăbit spre casa.

Pe drum își făcu mii de planuri, se vedea om bogat, ca și moșu Stanciu și moș Nichifor dela ei, se vedea om fruntaș arătat cu degetul de toți ca cel dintâi nu numai în satul lor, ci în tot aretul acela. Ce noroc dase peste el. Inima lui sălta de bucurie și strângea tare pungulița la sin, ca nu cumva să o scape.

Cu gândurile acestea se pomeni în apropierea colibeii sale. Deschise încet porțile și intra în curte, de aci în colibă. Închise ușa după sine o încuc, și așezându-se pe un scaun în mijlocul colibeii, începu a scoate la bani. În dreapta punea banii de aur, iar în stânga cei de argint. Și cum scoatea omul nostru doi bani din pungă, alți doi izvorau în ea. Și scoatea omul meru la bani. Zilfica întregă nu eși din colibă nici nu mânca nimic ca să nu piarda timpul în nelucrare. Și cu lăcomia lui după bani meru scoatea și-i punea în dreapta și în stânga sa, până făcu gramezile de baur de acuș nu se mai vedea din ele.

Copleșit de foame se ridică a treia zi să imbuce ceva și atunci își aduse aminte că nu are altceva pe poartă decât puțină mămăligă.

Ii veni gândul să se ducă să arunce punga în fântână, să ascundă banii în o groapă și să înceapă să-și cumpere de ale mâncării, să-și clădească casă, să-și cumpere car, boi, vaci, oi, să se facă gazdă mare. Dar când gândi la toate acestea i-se păru că nu are bani deajuns și iar se lăsă de gândul ca să arunce punga în fântână și începu a scoate de nou bani din ea. Și trecură luni și ani la mijloc și el tot lângă grămezile sale, și scotea până grămezile ajunseră la grinda colibei încât el se ridică în picioare, ca să nu se inee în grămezile de bani.

Dar nici acum nu-l lasă inima să ducă punga și să cheltue din bani, ci ședeă mort de foame ca vai de el, mai rău ca mai înainte când era sărac.

Dela un timp plecă la cerșit ca să-și câștige de ale mâncării, dar din bani nu se îndura a cheltui și nici punga nu se grăbea să o ducă, că tot se temea că nu are bani de ajuns, tot nu eră sătul de bani.

În lăcomia lui du, a, avuție, își uită cu totul de promisiunea făcută lui Dumnezeu când era sărac, nu mergea la biserică, nu făcea bine nimănui, nu ajutara pe cei săraci și lipsiți; gândul lui eră numai la bani, ca să adune cât de mulți bani, el însuși trăind în mizerie ca vai de el, numai să-și poată sătura pofta după aur.

Cu fața desperată, cu părul zburlit și albit de grija banilor, cu trupul ca un schelet de trai rău, cu mâinile pe pungă scoțând mereu la bani, îl găsi moartea și-i curmă firul vieții.

Iată se adevăra cuvântul Mântuitorului că: mai lesne îi este funiei corăbiei a intra în urechile acului, decât bogatul întru împărăția cerului.

Auzita dela prinsonierul rus Miron Niemov (din Siberia) fost servilor la mine în vara anului 1918.

George Cătană.

Ș T I R I

Personale. Prea Sfinția Sa părintele episcop Dr. Iosif Tr. Badescu, s'a reintors Miercuri în 7 Octomvrie v. a. c. dela Oradea-mare, unde a azistat la alegerea de episcop al Orăzii-mari și la serbările culturale ale „Asociațiunii”.

Logodnă în Familia noastră Regală. Miercuri în 13 Octomvrie v. 1920 a avut loc în prezența Majestaților Lor și Familiei Regale logodna A. S. R. Principesa Elisabeta a României cu A. S. R. Principele George, fostul moștenitor de tron al Greciei.

Episcop nou. Sinodul extraordinar electoral al diecezei Orăzii-mari, convocat pe 3 Octomvrie a. c., a atez cu unanimitatea voturilor de primul episcop al re-inactivității vechei episcopii bihorene, pe Prea Cuvioșia Sa părintele arhimandrit și vicariu episcopesc Roman R. Ciorogariu.

Sărbările „Astrei” dela Oradea-mare. Cetim în „Românul”: Duminecă la 4 Octomvrie a. m. la 11 ore a avut loc la Oradea-mare, desvălirea bustului M. Sale Regelui Ferdinand I., în prezența ministrului de război general Rășcanu, a generalului Moșoiu, a ministrului muncii Trancu-Iași, a unui imens public și a trupelor din garnizoană. Au vorbit ministrii Rășcanu, Trancu-Iași și primarul Orăzii-mari, toți arătând însemnătatea desvălirii bustului. A urmat apoi predarea bustului în grija orașului Oradea-mare, revista și defilarea de conduct etnografic, iar la ora 1 s'a dat banchetul de comandamentul militar în „Cercul Catolic”.

După masă s'au deschis serbările Astrei, în prezența I. P. S. Sale mitropolitului Dr. Nicolae Bălan, a Dlui N. Iorga, a ministrilor Rășcanu, Trancu-Iași și a tuturor autorităților militare și civile; la ora 3 p. m. petrecere populară și fotbal aranjat de Cubul sportiv din Oradea-mare; la ora 4 conferință populară; la ora 9 concert urmat de dans în sala mare a „Vuturului Negru” cu colaborarea celor mai distinse puteri ale Operei române din Cluj.

Luni în 5 Octomvrie a. c. la ora 9 a. m. ședința a doua a Astrei, iar la ora 10 ședința festivă a secțiilor științifice-literare cu conferințele Dlilor N. Iorga, și A. Lăpadatu. La ora 2 p. m. un mare matineu în Teatrul „Regina Maria”.

Adunarea generală extraordinară a Comunității de avere din loc, convocată pe ziua de 22 Octomvrie n. a. c., neputându-se ținea, s'a convocat din nou pe ziua de 4 Noemvrie st. n. 1920 în Caransebeș.

Mulțămită publică. Din incidentul hirotonei înalt Preacuvioșiei Sale părintelui arhimandrit Dr. Iosif Tr. Badescu întru episcop al diecezei de Dumnezeu scutițe a Caransebeșului, domnul Pavel Suru originar din satul Goleț în Bănat, librar în București, a dăruit sf. noastre biserici catedrale o cruce de argint în filigran, de toată frumuseța, lucrată de un meșter din Macedonia, român de naștere și naționalitaie și ortodox după credință, precum și o cădelniță de metal asemenea de toată frumuseța, procurată din Rusia înainte de înfricoșatul războiu mondial. Pentru aceste prețioase daruri aduc mulțămită generosului dăruitor Pavel Suru. Ne vom ruga Dumnezeului milelor și îndurărilor pentru sănătatea DSale și a familiei. În numele comitetului parohial, Andreiu Ghidiu, protoiereu și președinte.

Mulțămită publică. La serata dansantă din 10 Oct. a. c. aranjată de „Societatea română de cântări și muzică” din loc cu ocaziunea hirotonei întru episcop a I. P. C. Sale Dlui Dr. Iosif Tr. Badescu au binevoit a suprasolvi: Ioan Popoviciu preot 10 Lei, Simeon Simu inginer silvic 10 Lei, Petru Bernaz preot 20 Lei, Locot. Bubulică 10 Lei, George Usonescu inv. 20 Lei, Iosif Olariu inv. 20 Lei, Pavel Grecu director 10 Lei, primpretor Boleanțu 10 Lei și G. Alevra senator 10 Lei. La oaltă 120 Lei. Pentru aceste daruri comitetul societății esprimă mulțămită donatorilor. Caransebeș la 19 Oct. 1920.
Cassariatul.

Rectificare. În raportul despre festivitățile descrise în nr.ii 40—41 ai „Foi Diecezane” pe pag. 5, columna primă, aliniatul din urmă, șirul al doilea, cuvântul „pentruca” să se înlocuiască cu cuvântul „ridicată”, iar cuvântul „răspindirii” din șirul al treilea, alineatul 3,

columna 2 a aceleiași pagini, -- să se citească în „răspunderii“.

În acelaș raport, la serviciul religios dela vecernia cea mare, din nebagare de seamă nu s'a amintit și merituoașă colaborare la cântarea de strană a părintelui preot militar N. Bădini, care acum ca și la alte solemnități bisericești, prin vocea clară și melodioasă a unui bun cântăreț bisericesc, totdeauna a contribuit la înfrumusețarea serviciului divin și înălțarea sufletelor credincioșilor. Facem deci, cuvenita rectificare.

Convocare.

Asociațiunea învățătorilor rom. din secția județului Caraș-Severin, își va ținea

adunarea generală ordinară

Marți în 13/26 Octomvrie a. c. în Orșova cu următorul

Program :

Înainte de amiază : *Sedința I.*

1. Chemarea Duhului sânt la orele 9.
2. Deschiderea adunării la orele 10 precis.
3. Raportul general al secretarului, al casierului și al bibliotecarului.
4. Alegerea comisiun. pentru cenzurarea rapoartelor.
5. Tema I-a : „Educația fizică a școlariilor“.
6. Tema II-a : „Cum să imprietenim poporul cu școala“.

După amiază : *Sedința II-a.*

7. Deschiderea ședinței și referadele comisiunilor cenzurătoare.
8. Tema III : „Ce e de făcut ca să se îndeplinească moralitatea decăzută“.
9. Tema IV-a : „Chestiunea pregătirii și salarizării învățătorilor moderni“.
10. Propuneri și interpelări prezentate biroului.
11. Închiderea adunării.
12. Miercuri în 14/27 Octomvrie se va face escurzie la Turnu-Severin (cu trenul ce pleacă din Orșova la orele 6 dimineața) spre a întoarce vizita învățătorilor Mehedințeni.

P. T. învățători și învățătoare dela școalele primare de stat, confesionale și comunale, cum și toți iubitorii de cultură, sunt invitați a participa.

Oravița-montană la 2/15 Octomvrie 1920.

D. Ilătescu

secretar.

George Lipovanu

președinte.

Sedința de comitet pregătitoare se va ținea în Logoj și nu în Orșova, Luni în 12-25 Octomvrie la orele 14 în școala primară de stat, de unde vom pleca cu toții spre Orșova noaptea la ora 5 în vagoanele speciale ce le-am cerut dela Direcțiunea r. a C. F. R. din Timișoara. Pentru cortel să se anunțe participanții la Direcțiunea școalei primare de stat din Orșova.

CONCURSE.

Pentru întregirea definitivă a postului învățătoresc dela școala confesională ortodoxă română din comuna **Icloda**, protopresbiteratul Buziaș, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pe lângă următoarele emolumente :

1. Salar în bani gata 335 Lei iar restul este votat de stat.
2. Pentru adunarea generală și conferințele învățătoarești 50 lei.
3. Pentru scripturistica 15 Lei.
4. 10 metri lemne.
5. Pentru agendele scripturistice ale comitetului și sinodului parohial și pentru facerea socoților bisericești și ale cultului 30 Lei.
6. Locuință în edificiul școalei cu 1/2 juger grădină.
7. Dela înmormântari 250 Lei.
8. Pentru înființarea și conducerea corului folosirea 1 1/2 jugăr pământ. Pentru încălzirea și curățirea salei de învățământ îngrijește comuna bisericească.

Învățătorul ales este îndatorat a purta cantoralul în și afară de biserică, a lua parte și a conduce tinerimea școlară la toate slujbele dumnezeiești și a purta toate agendele scripturistice ale comitetului și sinodului parohial.

Doritorii de a ocupa acest post sunt rugați să-și înainteze petițiile conform normelor din vigoare, Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral din Buziaș și să se prezinte în vre-o Duminică sau sârbătoare în sfânta biserică pentru a-și arata dexteritatea în tipic și cântare, nicidecăt însă în ziua alegerii.

Icloda din ședința comitetului parohial ținută la 12-25 Iulie 1920.

Comitetul parohial :

Ioan Gherga

președ. com. par.

1 3

Ioan Roșiu

not. ad hoc al com. par.

Pentru autenticitate : *Ioan Gherga*, preot ort. rom.

În conțelegere cu mine : *Ioan Gherga* adm. protopresb.

Pentru ocuparea postului de paroh la parohia ort. română de clasa II-a din comuna **Straja**, protopresbiteratul Vârșețului, pe baza concluzului consistorial Nr. 1128 B. ex 1920 se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Dotația :

Una sesiune parohială constatatoare din 32 jugere catastrale și un intravilan de 300[ ].

Birul parohial și stola îndatinată.

Neavând comuna casă parohială, nou alesul paroh se va îngriji de locuință și va suporta dările după sesiunea parohială.

Recurenții să-și înainteze documentele conform Regulamentului pentru parohii comitetului parohial din Straja prin Oficiul protopresbiteral al Vârșețului.

Au voie a se prezenta înainte de alegere în vre-o Duminică sau sârbătoare în sf. biserică din Straja pentru a cuvânta și cânta, încunostințând despre aceasta Oficiul protopresbiteral.

Straja, din ședința comitetului parohial ținută în 26 Iulie (8 August) 1920.

2—3

Alexandru Schintelu

președintele com. par.

Ioan Băias

not. com. par.

În conțelegere cu mine : *Traian Oprea*, protopresbiter.

Pentru ocuparea postului vacant de *învățător* la școala confesională gr. or. rom. din comuna **Satumic**, protopresbiteratul Logojuului, prin aceasta se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele :

1. Dela comuna bisericească în bani 500 Lei anual anticipați lunarmente; iar pentru întregire se va recurge la stat.
2. Pentru cantorat 2 1/2 jugere de pământ, după care va solvi beneficiantul contribuțiunea.
3. Pentru scripturistica școlară 40 Lei.
4. Pentru conferință dacă va participa 60 Lei.
5. Locuință în natură cu grădină.
6. Dela înmormântări unde va fi poftit, fără liturghie 2 Lei, iar cu liturghie 3 Lei.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poftiți a se prezenta în s. biserică sub durata concursului spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic, cu consensul Dlui protopop, având a-și înainta recursul P. On. Domn protopop Dr. George Popoviciu în Logoj, adresat comitetului parohial.

Preferiți vor fi cei în stare a conduce corul vocal existent.

Satumic din ședința comitetului parohial ținută la 20 Septembrie 1920. 2—3

Ioan Danciu

președ. com. par.

Ioan Birașiu

notar.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu* protopresbiter.

Pentru îndeplinirea postului de *învățător* la școala confesională gr. ort. română din **Zorlențu mare**, tractul Logojuului, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pe lângă următoarele emolumente:

1. Salar în bani gata dela comuna bisericească 500 Lei. Restul se va cere dela stat.
2. Cortel în natură și grădină.
3. Pentru conferințe și adunarea generală 50 Lei.
4. Scripturistica 50 Lei.
5. Dela înmormântări unde va fi poftit 2 Lei.

Alesul este dator a purta cantoratul în și afară de biserică și a instrua școlarii în cântarea bisericească.

Recurenții au a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în tipic și cântare.

Recurenții au să-și subștearnă petițiile provăzute cu documentele prescrie Prea On. Oficiu protopresbiteral în Logoj.

Zorlențu mare din ședința comitetului parohial ținută la 23 August 1920. 2—3

Antoni Atnația

președ. com. par.

Ioan Popescu

not. com. par.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu* protopresbiter.

Pentru ocuparea postului de *învățător* dela școala confesională gr. or. română oin **Gorua**, protopresbiteratul Oraviței montane, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. Bani gata dela comuna bisericească 500 Lei, iar restul dela stat.
2. Pentru participarea la conferință și adunarea generală 40 Lei.
3. Pentru scripturistica școlară 30 Lei.
5. Dela înmormântări unde va fi poftit 2 Lei.
5. Locuință liberă cu grădină de legume.

Alesul învățător este îndatorat a conduce tinerimea școlară la sfânta biserică și la toate serviciile dumnezeiești, a purta cantoratul în și afară de biserică, a instrui pe elevii și elevele de școală în toate cântările bisericești și a compune șocoțile bisericii și a cultului.

Doritorii de a ocupa acest post au a subșterne petițiunile lor instruate conform normelor prescrie Prea On. Oficiu protopresbiteral din Oravița și să se prezinte în biserică în vre-o Duminecă sau sârbătoare pentru a-și arăta dexteritatea în tipic și cântarea bisericească, dar nu în ziua alegerii.

Gorua din ședința comitetului parohial.

Matei Popoviciu m. p.

președ. com. par.

George Stefan m. p.

2—3

notar.

În conțelegere cu mine: *Cornel Stefan*, adm. protopresb.

Pentru ocuparea postului de *învățător* la școala confesională gr. or. rom. din **Silha**, protopresbiteratul Logojuului, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumentele :

1. Salar învățătoresc în bani 391 Lei, iar restul este asigurat de stat.
2. 4 1/2 jugere pământ clasa I în natură sau valoarea acestui pământ 140 Lei.
3. Spese de conferințe 15 Lei.
4. Pentru scripturistica 15 Lei.
5. Dela înmormântări unde va fi poftit 2 Lei.
6. Locuință liberă în edificiul școlii cu grădină de legumi de 800 st. □.

Învățătorul ales e dator a purta cantoratul în biserică și a instrua și pe copii ceremoniile și să conducă corul vocal.

Cei ce doresc a ocupa acest post să-și subștearnă petițiunile instruate cu documentele de lipsă Prea On. Oficiu protopresbiteral din Logoj și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sârbătoare la biserică de aici spre a-și arăta dexteritatea în cântare.

Silha din ședința comitetului parohial ținută la 24 August 1920. 2—3

Ioan Iovanescu

not. comit. par.

Isaia Popoviciu

președ. comit. par.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu*, protopresb.

Pentru întregirea postului de *învățător* la școala confesională gr. ort. română din comuna **Doclin**, protopresbiteratul Bogșei-montane, se eserie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană” pe lângă următoarele emolumente:

1. Salar în bani gata 637 Lei. Întregirea este votată de stat.

2. Pentru lemne de școală și învățător 150 Lei.
3. Scripturistica 30 Lei.
4. Pentru adunarea generală 50 Lei.
5. Pentru conferința învăătorească 20 Lei.
6. Înarmantări unde va fi poftit 5 Lei.

7. Locuință liberă în edificiul școlii constatatoare din 2 odăi 1 culină și 1 cămară.

8. Grădiua școlii în estenziune de 800□ și 1 ugăr pământ estravilan.

Alesul învățător este îndatorat a cerceta sf. biserică, a purta cantoratul în și afară de biserică și a purta și încheia socoșile bisericii și a cultului.

Preferiți vor fi aceia, cari sunt în stare a conduce corul vocal deja existent, pentru ce vor primi o remunerație deosebită.

Recurenții au să-și subștearnă petițiile instruate cu documentele de lipsă Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral în Bogșă-montană și să se prezinte în vr'o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic, însă nici de cum în ziua alegerii. 2—3

Doclin, din ședința comitetului parohial.

Teofil Bucșa m. p.
preot și preș. com. par.

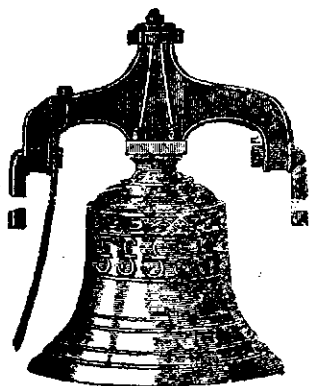
Petru Ivan m. p.
not. com. par.

Vasile Voda
președ. com. par.

Filip Borsa
notar.

În conțelegere cu mine: *Mihail Gaspar*, protopresbiter.

În conțelegere cu mine: *Dr. George Popoviciu*, protopresbiter.

FIUL LUI ANTONIU NOVOTNY,

turnătorie de clopote
și fabrică de scaune de fier pentru clopote

Timișoara-Fabric.

40—52 Calculări de preț se trimit gratuit.